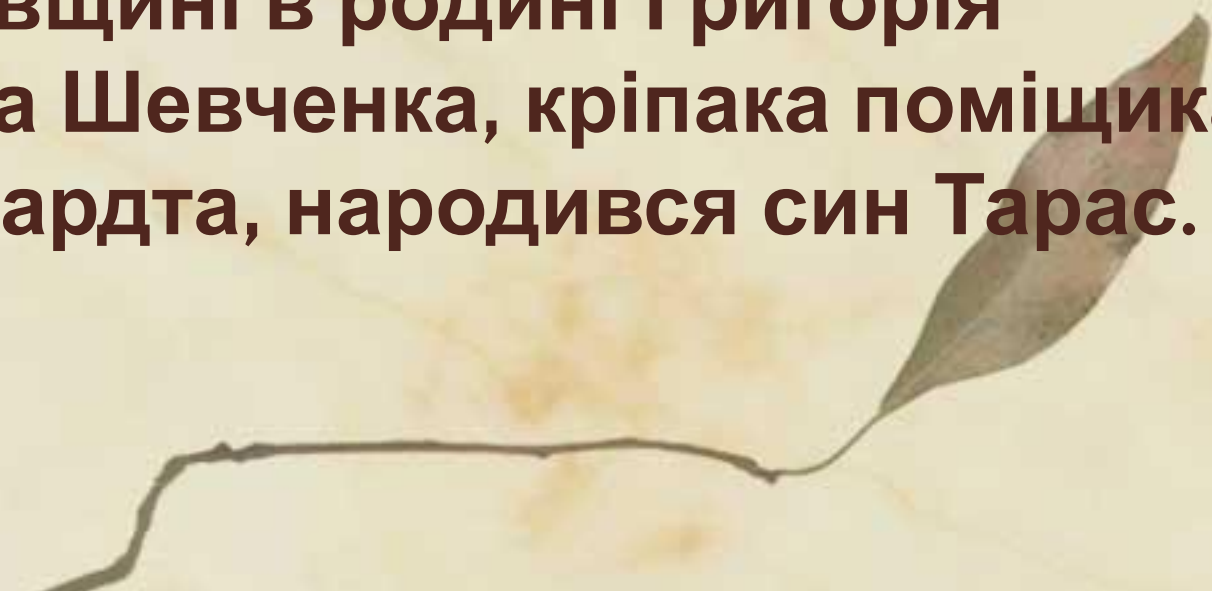

1814

25 лютого (9 березня за н. ст.). У селі Моринцях Звенигородського повіту на Київщині в родині Григорія Івановича Шевченка, кріпака поміщика Енгельгардта, народився син Тарас.

1815

Грудень. Сім'я Григорія Івановича Шевченка переселилася до села Кирилівки, де й пройшли дитячі роки Шевченка.

The background of the slide features a close-up of a thin, dark brown branch with several dried, brownish leaves. The leaves are elongated and have a slightly curled shape. The overall color palette is warm and natural, with shades of beige, tan, and brown.

1823

Померла мати Тараса – Катерина Якимівна Шевченко. Батько одружується вдруге з удовою, у якої було своїх троє дітей.

1824

**Малий Тарас чумакує разом з батьком.
Про цю подію в своєму житті він згадує
у повісті «Наймичка».**

The image features a light-colored, marbled paper background with subtle patterns of beige and cream. A dark, thin branch runs horizontally across the lower half of the frame. Two dried, brownish leaves are attached to the branch: one on the left side, pointing upwards and to the left, and another on the right side, pointing upwards and to the right. The leaves have a slightly curled, papery texture.

1825

Помер батько Тараса.

1826

Тарас Шевченко йде в Кирилівську школу в найми до вчителя-дяка Петра Богорського.

A dried leaf and stem are positioned on the left and right sides of the page, framing the central text. The leaf on the left is dark brown and elongated, while the stem extends downwards. On the right, another dried leaf is visible, also dark brown and elongated, with a stem extending from it towards the bottom of the page. The background is a light, textured surface, possibly aged paper or parchment, with some faint yellowish-brown stains.

1827–1828

Тікає від жорстокого дядка Богорського в містечко Лисянку з наміром піти в науку до місцевого маляра. З Лисянки Тарас переходить до іншого дядка-маляра в село Тарасівку. Після невдалих спроб влаштуватися в науку до малярів Тарас повертається в с. Кирилівку. Пасе громадську череду. Наймитує в попа.

1828

**Протягом двох тижнів живе у
хлиннівського маляра-живописця.
Просить управителя поміщицького
маєтку у Вільшаній дозволити вчитися у
хлиннівського маляра-живописця. Але
Тараса забирають у двірню поміщика
Енгельгардта. Працює кухарчуком, а
потім – козачком,**

1829

Разом з поміщиком побував у Корсуні, Києві, а пізніше потрапляє в Литву у м. Вільно. У Вільні вивчає польську мову, читає твори польських письменників, малює. Заставши Тараса за малюванням, поміщик жорстоко покарав кого.

A background image showing a thin, dark branch with several dried, brownish leaves. The leaves are elongated and have a slightly curved shape. The branch is positioned diagonally across the frame, with one leaf pointing towards the top left and another towards the bottom right. The overall background is a light, textured surface, possibly aged paper or parchment, with some faint, irregular brown spots.

1830

**У Вільні Тарас Григорович
Шевченко був свідком польського
визвольного повстання проти
російського самодержавства.**

1831

**П. Енгельгардт переїжджає в
Петербург. Слідом за ним в обозі разом
з іншими дворовими прибув до
Петербурга і Шевченко.**

1832

**Поміщик
законтрактував Шевченка цеховому
майстру-живописцю В. Ширяєву. На
вечорах у Ширяєва Тарас Шевченко
слухає читання творів О. Пушкіна, В.
Жуковського та інших письменників. У
цей час у Петербурзі білими літніми
ночами перемальовує статуї в Літньому
саду.**

1835

**У Літньому саду Шевченко
познайомився з учнем Академії
художеств Іваном Максимовичем
Сошенком. Сошенко дає Тарасу поради,
одержує для нього дозвіл працювати
вечорами в класах Товариства
заохочення художників. Разом із
Ширяєвим розмальовує плафон
петербурзького Великого театру.**

1837

І. Сошенко представив Тараса Григоровича конференц-секретарю Академії художеств В. Григоровичу з проханням допомогти звільнити його з кріпацтва. Карл Брюллов розпочав роботу над портретом В. Жуковського, призначеним для викупу Шевченка з кріпацтва.

1838

22 квітня. Заходами видатних діячів російської та української культури Шевченка було викуплено на волю за гроші, одержані від лотереї, на якій було розіграно портрет В. Жуковського роботи К. Брюллова. Шевченко відвідує класи Академії художеств як вільний слухач. Навчається під керівництвом К. Брюллова, користується його багатю бібліотекою, деякий час живе у нього на квартирі. Написав поему «Катерина», присвячену В. Жуковському на спогад про день викупу з кріпацтва.

1839

**Ухвалою Ради Академії
художеств Шевченка нагороджено
срібною медаллю за малюнок з натури.
Написав баладу «Тополя», поеми «Іван
Підкова», «Тарасова ніч» та вірші «Думи
мої, думи мої», «Перебендя», «Нащо
мені чорні брови», «До Основ'яненка».**

1840

Вийшла з друку перша збірка творів Т. Шевченка під назвою «Кобзар», де були розміщені твори: «Думи мої, думи мої», «Перебендя», «Катерина», «Тополя», «Думка» («Нащо мені чорні брови»), «До Основ'яненка», «Іван Підкова», «Тарасова ніч». Рада Академії художеств нагородила Т. Шевченка срібною медаллю за картину «Хлопчик-жебрак ділиться хлібом з собакою».

1841

Шевченка нагороджено третьою срібною медаллю за акварель «Циганка-ворожка». Написав російською мовою драму «Никита Гайдай». Закінчив баладу «Утоплена». Вийшла з друку окремою книгою поема «Гайдамаки».

1842

Під час подорожі пароплавом по Балтійському морю написав поему «Гамалія», яка була надрукована в Петербурзі в 1844 році.

1843

Закінчив писати драму російською мовою «Назар Стодоля», яку пізніше сам переклав українською мовою, У квітні разом з українським письменником Є. Гребінкою поет виїхав на Україну. Зупинявся у Качанівці в маєтку Г. Тарновського, де в попередні роки гостювали М. Глінка, М. Гоголь, В. Штернберг, В. Забіла та інші діячі російської та української культури. Подорожує по селах і містах України, знайомиться з життям трудового народу, виконує ряд етюдів та начерків. Гостює в своїх родичів у Кирилівці. Малює хату батьків і портрет діда Івана. Пише російською мовою поему «Тризна», яку присвячує Варварі Рєпніній. Виконує ряд портретів.

1844

Після подорожі по Україні у лютому їде в Петербург. По дорозі зупиняється в Москві, де зустрічається з видатним артистом Московського театру, основоположником реалістичного театрального мистецтва Михайлом Щепкіним. Закінчив поему «Сон» («У всякого своя доля»). Вийшов альбом Шевченка «Живописна Україна». Продовжує навчання в Академії художеств.

1848–1849

З травня 1848 року до вересня 1849 року Шевченко як художник перебуває в складі експедиції О. Бутакова, яка мала завдання вивчити й науково описати Аральське море. Зимівля на о. Кос-Арал. Після експедиції залишений в Оренбурзі для закінчення художніх робіт.

1850

**Пише поезії: «Лічу в неволі дні і ночі»,
«Петрусь», «Якби ви знали, паничі»,
«Буває, в неволі іноді згадаю» та інші.
Виконує ряд портретів на замовлення.**

**За порушення царського наказу про
заборону писати й малювати Шевченка
було заарештовано і під конвоєм
відправлено до Орської фортеці у
в'язницю.**

1850–1857

**Перебування в Новопетровському
укріпленні. Пише повісті російською
мовою.**

1860

Вийшов з друку «Кобзар». Окремими виданнями виходять поеми «Наймичка», «Тарасова ніч», «Катерина», «Гамалія» та балада «Тополя». Пише поезію «Світе ясний! Світе тихий!» Вересень. Винесена постанова Ради Академії художеств про надання Шевченкові звання академіка. Написав вірші «І Архімед, і Галілей», («Поставлю хату і кімнату») та ін. Вийшов «Кобзар» в перекладі російською мовою. Російська критика дала високу оцінку творам українського народного співця.

1861

Турбується про придбання землі біля Дніпра для побудови хати. Стан здоров'я поета гіршає. Хвороба прогресує. 26 лютого (10 березня н. ст.) о 6 год. 30 хвилин ранку Тарас Григорович Шевченко помер. 28 лютого. Поета поховали на Смоленському кладовищі. Пам'ятаючи заповіт Шевченка, його друзі домоглись дозволу перевезти його тіло на Україну і поховали в Каневі на Чернечій горі.